

TCVN

TIÊU CHUẨN QUỐC GIA

TCVN 11418-1:2016

ISO 12210-1:1998

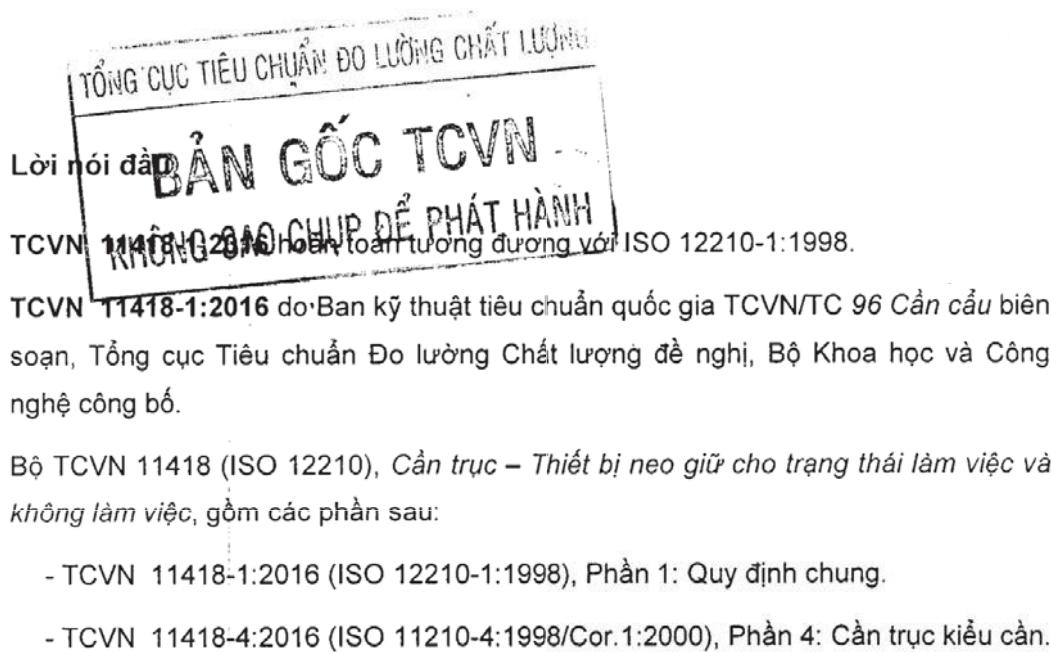
Xuất bản lần 1

**CẦN TRỤC – THIẾT BỊ NEO GIỮ CHO TRẠNG THÁI
LÀM VIỆC VÀ KHÔNG LÀM VIỆC –
PHẦN 1: QUY ĐỊNH CHUNG**

Cranes - Anchoring devices for in-service and out-of-service conditions -

Part 1: General

HÀ NỘI - 2016

Cần trục – Thiết bị neo giữ cho trạng thái làm việc và không làm việc – Phần 1: Quy định chung

Cranes – Anchoring devices for in-service and out-of-service conditions –

Part 1: General

1 Phạm vi áp dụng

Tiêu chuẩn này quy định yêu cầu chung đối với thiết bị neo giữ cần trục và các bộ phận cần trục cho trạng thái làm việc và không làm việc.

Các yêu cầu đối với loại cần trục cụ thể được quy định trong các phần khác của bộ tiêu chuẩn này.

2 Tài liệu viện dẫn

Các tài liệu viện dẫn sau rất cần thiết cho việc áp dụng tiêu chuẩn này. Đối với các tài liệu viện dẫn ghi năm công bố thì áp dụng phiên bản được nêu. Đối với các tài liệu viện dẫn không ghi năm công bố thì áp dụng phiên bản mới nhất, bao gồm cả các sửa đổi, bổ sung (nếu có).

TCVN 11417-1:2016 (ISO 8686-1:2012), *Cần trục – Nguyên tắc tính toán tải trọng và tổ hợp tải trọng – Phần 1: Quy định chung*.

ISO 4302:1981, *Cranes – Wind load assessment (Cần trục – Đánh giá tải trọng gió)*.

3 Yêu cầu thiết kế

Các thiết bị neo giữ phải chịu được các tải trọng tác dụng từ cần trục, có tính đến tải trọng tĩnh và tải trọng động, gió và các yếu tố môi trường (xem các yêu cầu trong ISO 4302 và TCVN 11417-1 (ISO 8686-1)).

Các thiết bị neo giữ phải được cung cấp để đảm bảo an toàn cho cần trục và các bộ phận liên quan trong các điều kiện sau đây:

- Cần trục không làm việc và được neo giữ;
- Cần trục đang làm việc với các bộ phận được neo giữ trong quá trình làm việc bình thường;